

що тебе, як виграшна тебе,
 твоїм міром весну Країною витав.
 Та не та темер в історію, як було:
 беріть в мою ціло міром не село,
 по умцях зібратонька, наре ріи,
 на вишеньці виступає словий.

Не так нині, як було! Періркою
 не йдуло цілою зібратонька ходіркою,
 не вибоцять міваниток на весь двір
 словийби на вишеньці в сунір.
 Ов з роботи, потім дені, вони мішають,
 руки й ноги мот в історію болять,
 не до нартів їм сердешним, до ні^св^сені,
 а шочить мш, на зробилося весь день.

Дажко шлоє саловію тебе тата,
 бажко весну хото жис Країну, зупірають,
 голосить природи радить на весь збір
 наре-модькою ширатю на зокір.
 А ще жаль му і тих сунірницю, що їх шів
 по селу брад з мо сінетом голосів;
 збісна доля їх: за Крута, ріи фітій
 та вийдіває свелюжа і мучи мучий.

V IV

Журавлі Клягачи летать
 під небесами пляч-и,
 фіти радісно Кружатъ
 і зовкола сї вертають
 крестарш ~~на~~ збиваю-и:

„Круцю, Круцю, журавлі,
 баща мати на воці!“

І гадать на рїв з страхом
 а на шів цікаво,
 чи Клягач димить ся і Кружачи
 не Крутитись, чи талом
~~можли~~ перелетить сурово?

„Круцю, Круцю, журавлі,
 баща мати на воці!“

Полетіш журавлі,
 з дором не зблизь,
 а хмита ті мачі що тавув в мачі,
 за Клягач, ~~воту дачо що тавув в мачі~~
 зовно ще дивимсь.

„Круцю, Круцю, журавлі,
 баща мати на воці!“